

ת"פ 2187/01/15 - רשות שמורות הטבע - תביעות נגד חפר גרוס, נדב נתן

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 2187-01-15 רשות שמורות הטבע - תביעות נ' גרוס ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט ניר מישורי לב טוב
מאשימה רשות שמורות הטבע - תביעות
נגד
נאשמים 1. חפר גרוס
2. נדב נתן

החלטה

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם, בצוותא, עבירות של ציד חיות בר מוגנת וציד ללא רישיון ציד וללא היתר, עבירות לפי סעיף 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיות הבר התשט"ו-1955 (להלן: "החוק"), וכן סעיף 29 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), כמו כן, ציד באזור אסור (אזור מס' 5 לתוספת) בניגוד לתקנה 1 לתקנות להגנת חיות הבר (אזורים אסורים), תשל"א - 1971 (להלן: "התקנות"), ובניגוד לסעיף 14 (א) לחוק.

מעיון בעובדות כתב האישום עולה כי ביום 20.11.2014 החל משעה 07:00 ועד 08:00 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשמים למאגר כפר ברוך (להלן: "המאגר"), כשהם מצוידים ברובה ציד מסוג בנלי N 230397 וברובה מסוג cz 22 A 5141446 (להלן: "הרובים") ועסקו באמצעותם בציד חיות בר מוגנות. הנאשמים ירו ברובים לכיוון המאגר ומעליו מספר, במטרה להרחיק מתחומם עופות וגרמו להתעופפותם של שקנאים, אווז לבן מצח, אווז קטן, מגלנים ופלמנקו.

נאשם 2 ביצע את המעשה כאמור יחד עם הנאשם 1, על אף שביום 14.11.2014 הודיע לו פקח רשות הטבע והגנים כי אין לו היתר לבצע פעולות גירוש עופות. (6 ימים לפני האירוע נשוא כתב אישום זה).

שקנאים, אווז לבן מצח, אווז קטן, מגלנים ופלמנקו, הינם חיות בר מוגנות.

נטען כי לנאשמים לא היה רישיון ציד ולא היה היתר למעשיהם. כמו כן, המאגר הינו אזור אסור בציד.

הרקע והשתלשלות העניינים

1. הבקשה לקבלת חומר חקירה מטעם הנאשמים:

ביום 09.03.2015 הגישו הנאשמים בקשה לקבלת חומר חקירה בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "חסד"פ") וזאת על מנת לבסס את טענתם לטענה מקדמית לטענת אכיפה בררנית מצד המאשימה, באופן שעולה כדי הגנה מן הצדק.

ביום 10.03.2015 קבע כב' הנשיא השופט ד' פורת כי בקשה זו תועבר לדיון בפני כב' השופטת ברכה לכמן.

ביום 19.03.2015 נתקבלה תגובת המאשימה .

ביום 31.03.2015 נתקיים דיון בפני כב' השופטת ברכה לכמן ובמסגרתו הגיעו הצדדים להסכמה לעניין הבקשה לקבלת חומר חקירה כמפורט להלן:

1. על המאשימה להמציא לב"כ הנאשמים העתק כל ההיתרים המיוחדים שניתנו לצידים, או לבעלי הרשאות ממפעל ראוי, לבצע פעולות ציד (חיסול או גירוש) באזור כפר ברוך, אגם ברוך ובסיס חיל האוויר ברמת דוד, בין השנים 2011-2015, וזאת עד ליום 16.4.15.
2. המאשימה תמציא לב"כ הנאשמים העתק מכתבי אישום שהוגשו נגד בעלי הרשאות ממפעלים ראויים בגין פעולות ציד (חיסול או גירוש) של עופות, ללא היתר, או בניגוד לתנאי היתר, בין השנים 2011-2015, וזאת עד ליום 16.4.15.
3. המאשימה תודיע לב"כ הנאשם 2 בהקדם האם בכוונתה להגיש כתב אישום כנגדו בגין אירוע שהתרחש ביום 14.11.14.
4. המאשימה תודיע בכתב לב"כ נאשם 2 מהן אותן ראיות מנהליות או אחרות, הנוגעות לאותם מקרים שפורטו על ידי המאשימה בתגובתה לבג"צ 8525/14, וזאת עד ליום 16.4.15.
5. לעניין הבקשה להמצאת נוהל ביצוע שחזורים ברט"ג - ב"כ המאשימה מצהירה, כי אין נוהל ביצוע שחזורים אצל המאשימה ואין חומר חקירה נוסף בעניין "שחזור" מעבר לחומר החקירה שנמסר לנאשמים. ב"כ המאשימה מבקשת להבהיר, שבעצם השימוש במילה "שחזור" בענייננו, הוא אינו המינוח הנכון בהצגת הדברים, שכן הנאשמים לא נכחו במהלך הפעולה שנעשתה.
6. לעניין פירוט בדבר סוג המצלמה בה עשו הצפרים שימוש במסגרת תיק זה - מסתפקים הנאשמים בתגובה בכתב של המאשימה.

להסכמות אלה ניתן תוקף של החלטה.

ביום 12/04/2015 הגישה המאשימה בקשה לדחיית המועד להגשת החומר עליו הוסכם שיומצא לב"כ הנאשמים בדיון מיום 31.03.2015.

ביום 30.04.2015 הגישה המאשימה בקשה נוספת לדחיית המועד להגשת החומר עליו הוסכם שיומצא לב"כ הנאשמים בדיון מיום 31.03.2015, בטענה כי למרות מאמצי המאשימה, טרם ניתן היה לבצע איסוף של ריכוז נתוני ההיתרים שניתנו לציידים ולבעלי הרשאות ממפעל ראוי ואיסוף כתבי האישום המבוקשים.

ביום 02.06.2015 התקיים דיון בנוכחות הצדדים ובאי כוחם בפני מותב זה, וכעולה מפרוטוקול הדיון, המאשימה טרם המציאה חומר החקירה לב"כ הנאשמים ולאור זאת

בית משפט זה הורה לב"כ המאשימה להעביר חומר הראיות במלואו להגנה וזאת עד ליום 21.06.2015.

ביום 16.07.2015 התקיים דיון במעמד הצדדים ובאי כוחם. בבוקר הדיון המציא ב"כ המאשימה חומר החקירה המבוקש, לגישתו, לידי ההגנה. לאור התנהלות המאשימה, בית משפט זה העיר במסגרת החלטתו כי :

4. מבחינת התנהלות הצדדים שקלתי הטלת הוצאות על המאשימה לאור העובדה כי לא הוגשה בקשה מבעוד מועד לדחיית מועד דיון היום או בבקשה למתן אורכה להעברת חומר החקירה ומתן תגובה לבקשות המקדמיות וזאת לאור טיעוני ההגנה כי הזכות לחופש העיסוק נפגעת במקרה זה מהתמשכות ההליכים.

5. עם זאת, לאור העובדה כי בניהול תיק זה התחלפו מס' תובעים בחודשים האחרונים עד למינוי עו"ד כוחן לייצג ברשות שמורות הטבע, דרך קבע, לא מצאתי לנכון להטיל הוצאות במקרה זה.

(ראה עמוד 7 לפרוטוקול הדיון שורות 5 - 12).

ביום 02.08.2015 הוגשה לבית המשפט הודעה מטעם ב"כ הנאשמים, ממנה עולה כי לאחר עיון בתקליטור שנמסר להגנה על ידי המאשימה, התברר כי הוא כולל מידע שלא התבקש וממילא אינו כולל את חומר החקירה שהיה על המאשימה למסור להגנה בהתאם להחלטת בית המשפט.

ביום 30.08.2015 הוגשה תגובת המאשימה כמפורט להלן ובמסגרתה מבקשת המאשימה להוציא צו שיפוטי המורה לב"כ הנאשמים להשיב לאלתר לידי המאשימה ו/או בא כוחה התקליטור שנמסר להגנה מחמת טעות, ובנוסף להורות שלא יעשה שימוש במידע שנחשפו אליו, מידע העלול לפגוע בפרטיותם של צדדי ג'. לעניין זה הפנה לבש"פ 7289/14 מדינת ישראל נ' אהוד אולמרט.

ביום 06.09.2015 הגישו הנאשמים תגובתם לתגובת המאשימה, וטענו כי התקליטור יוחזר למאשימה במועד הדיון הקרוב, וזאת מטעמי נוחות, שעה שכבר קיימת התחייבות של הסניגורים שלא לעשות כל שימוש לרעה במידע. ככל שהמאשימה מעוניינת לקבל התקליטור לפני מועד הדיון הקרוב, ב"כ הנאשמים מאפשרים לה לשלוח נציג מטעמה לקבלת התקליטור וזאת לאור העובדה שאין מצופה מהנאשמים לשאת בעלויות השבת התקליטור שנמסר בשל טעות המאשימה.

2. הבקשה לביטול כתב אישום מטעם הנאשמים:

ביום 01.07.2015 הוגשה מטעם הנאשמים בקשה לביטול כתב אישום בשל טענת הגנה מן הצדק ובשל אי סבירות שיקול הדעת והתנהלות המאשימה.

עיקרי טענות הצדדים:

טענות ב"כ הנאשמים:

1. לטענת הנאשמים הפרת ההחלטות השיפוטיות על ידי המאשימה, בנסיבות תיק זה, מקימה טענת הגנה מן הצדק. הגשת כתב האישום נשוא תיק זה מונעת מהנאשמים לעסוק בעיסוקם ובכך פוגעת בזכות חוקתית שלהם לחופש העיסוק. התנהלות המאשימה בהפרת ההחלטות השיפוטיות מביאה להתמשכות הליכים על פני חודשים רבים, ובכך הפגיעה בחופש העיסוק עולה על הנדרש.

2. לטענת הנאשמים הנאשם 1 היה רשאי להחזיק ולשאת בכלי הירייה בהיותו מנהל המפעל הראוי ובעל הרישיון המיוחד של כלי הירייה, כן היה רשאי למסור לחזקתו של נאשם 2 להחזיק בכל כלי שרשום תחת הרישיון של המפעל הראוי לידי הנאשם 2 בהיותו "מאושר" על ידי אגף רישוי כלי ירייה לשאת בכלי ירייה מטעם "המפעל הראוי". הנאשם 1, והוא לבדו, ביצע את פעולת הגירוש מתוך הנחה שיש לו הרשאה של האחראים על פי החוק, הוא קיבל הרשאה בעל פה, והוא פעל במקום גם בעבר בתיאום עם פקח אחראי.

לטענתם, לאור העובדה שהם החזיקו בהיתר מיוחד לגרש עופות המוגדרות כחיות בר מוגנות והיתר זה לא בוטל וכך שעה שהם החזיקו היתר הרי שלא ניתן לייחס להם את הוראות החיקוק שעניין צייד חיות בר מוגנת וצייד ללא רישיון או היתר. גם אם ההיתר של הנאשמים שהיה להם ביד התייחס לאזור אחר הרי שלטענתם החזקתם בהיתר משמיטה את הבסיס מתחת לאישום של צייד ללא רישיון או היתר.

לטענת הנאשמים במאגר כפר ברוך קיימת פעילות שוטפת של גירוש עופות וזאת על פי הסכמות עם רשות הטבע והגנים.

3. עוד טענו הנאשמים לטענת זוטי דברים. לטענתם, כתב האישום אינו מייחס להם הרג או פגיעה של חיות

באמצעות כלי הנשק וכי הם פעלו על פי הרשאה, ואין בחריגתם בגירוש עופות המים באזור אגם ברוך, הצמוד לבסיס חיל האוויר "רמת דוד, אם יתברר שהיתה כזו, להצדיק סנקציה פלילית נגדם. הנאשמים סבורים כי כתב האישום נשוא תיק זה הולדתו בחטא, תוצר של שיקולים זרים וניסיון לחפות על הפעולות הבלתי חוקיות שנקטה המאשימה כלפי הנאשם 2 שבגין פעולתה הוא הגיש עתירה לבית המשפט הגבוה לצדק (בג"צ 8525/14).

לגישתם, העובדה שכתב אישום זה הוגש תוך 40 יום מרגע ביצוע העבירה הנטענת לכאורה, יש בה כדי להעלות חשד בדבר שיקולים זרים בהגשת כתב האישום.

4. הנאשמים טוענים לטענת אכיפה בררנית ופגם בשיקול הדעת. לגישתם, הם הועמדו לדין באירוע תקדימי שעניינו גירוש חיות בר, פעילות שמתבצעת להגנה על רכושם ויבולם של החקלאים שלשמה למעשה הוקמה החברה. אומנם על פי המיוחס לנאשמים היתה חריגה מהיתר, ועל כך יש מחלוקת, אלא שלטענת הנאשמים החריגה הנטענת אינה מצדיקה בנסיבות העניין העמדה לדין. הנאשמים מוסיפים כי ידוע להם כי במקום מתבצעת פעילות שוטפת של גירוש חיות, בדיוק מה שהם עושים, תוך שימוש באותה תחמושת, חסרת כדוריות, שאין בה לסכן את חיי הציפורים. עוד ציינו כי בין השנים 2011-2015 הועמדו לדין רק שלושה אנשים שהיה בידם היתר צייד בגין פגיעה בעופות ולא בגין גירושם בכדורים חסרי כדוריות (כדורי רעש בלבד) כמו בנסיבות המקרה נשוא כתב אישום זה. בכך יש להעיד כי המאשימה מתעמרת בנאשמים ומייחסת להם עבירות הסותרות את מדיניותה למתן היתרים באזור "האסור".

לטענתם, עקרון החוקיות מחייב כי מדיניות התביעה תהיה אחידה.

5. עוד טענו הנאשמים לעקרון שיוריות המשפט הפלילי, באופן המחייב את המאשימה לשקול האם השימוש בכלי הפלילי הוא הראוי בנסיבות העניין או שמא קיים אמצעי אחר, ולשיטתם מדובר בנאשמים להם יש היתר מיד שניתן על ידי רשות שמורות הטבע והגנים, ואפשרויות פעולות מנהליות אותן היה ניתן לנקוט היו אפקטיביים ויעילים יותר, ככל שסברה הרשות כי הנאשמים חרגו מהיתרם.

6. עוד טענו הנאשמים **לדוקטורינת הביקורת המנהלית בפלילים**, ובהקשר זה הפנו לבג"צ 9131/05 נ"ר עם ירקות אגש"ח בע"מ נ' מדינת ישראל וטענו כי במקרה דנן לבית המשפט הסמכות לבטל כתב האישום בגין טענות האכיפה הבררנית במסגרת טענת ההגנה מן הצדק.

7. חומר החקירה שהוסכם ביום 31.03.2015 בין הצדדים שיועבר לנאשמים לא התקבל במלואו, וזאת בניגוד מוחלט להחלטות בית המשפט תוך התעמרות בנאשמים. לטענת הנאשמים חיוניותו של חומר חקירה זה הינה משמעותית ומהותית להמשך ההליכים בתיק ובכך נגרמת פגיעה בהגנת הנאשמים:

7.1 לא הועבר העתק כל ההיתרים המיוחדים שניתנו לציידים, או לבעלי הרשאות ממפעל ראוי, לבצע פעולות ציד (חיסול או גירוש) באזור כפר ברוך, אגם ברוך ובסיס חיל האוויר ברמת דוד, בין השנים 2011-2015, אלא הועברה רשימה בלבד.

7.2 לא הועברה ההחלטה באשר לגורלו של תיק החקירה בעניינו של הנאשם 2, והאם בכוונתה של המאשימה להגיש כתב אישום כנגדו בגין אירוע שהתרחש ביום 14.11.14.

המאשימה טרם הודיעה לב"כ נאשם 2 מהן אותן ראיות מנהליות או אחרות, הנוגעות לאותם מקרים שפורטו על ידי המאשימה בתגובתה לבג"צ 8525/14.

לטענת הנאשמים, טענת המאשימה בדבר רלבנטיות חומר החקירה, אם בכלל, היה בעת הדיון בבקשה לקבלת חומר החקירה ולא בשלב זה כאשר קיימת זה מכבר החלטה שיפוטית המורה על המצאת חומר החקירה כמוסכם. ככל שהמאשימה סברה שהמציאה מלוא חומר החקירה, בניגוד לעמדת הנאשמים, היה עליה לפנות לבית המשפט שנתן ההחלטה, כב' השופטת ברכה לכמן, ולבקש עיון חוזר בהחלטה, ואז במקרה כזה היתה ניתנת לנאשמים הזכות לטעון כנגד שינוי ההחלטה או לבקש העברת חומר חקירה אחר שהינו חיוני להגנת הנאשמים (כגון העברת הסיכומים עם חיל האוויר ותיעוד בדיעבד של ההיתרים שניתנו בעל פה).

8. עוד טענו הנאשמים כי מכתבו של סגן מנהל המחוז, מר עמי דורפמן, מכתב מיום 30.07.2015 סותר לחלוטין טענות המאשימה כעולה מתגובתה לבקשה לקבלת חומר חקירה שהוגשה לבית המשפט ביום 19.03.2015. בתגובת המאשימה נטען כי אין נוהל כזה של מתן היתרים בעל פה בעוד במכתבו של סגן מנהל המחוז נטען כי לגבי ההיתרים שניתנו בעל פה אין בידי מידע מדויק ולהערכתו מכיוון שההיתרים שניתנו לחיל האוויר היו ברמה ארצית, התיאומים בשטח נעשו בעל פה.

טענות לב"כ המאשימה:

1. לטענת המאשימה, הנאשמים אינם כופרים בעובדה כי ההיתר שניתן להם בשעתו על ידי הרשות לעסוק בפעולות של גירוש עופות, בתור "מפעל ראוי" התייחס לפעילות באזורים אחרים, ולא רק באזור הנטען בכתב האישום כאזור אסור. כמו כן הנאשם 1 מעיד כי פעל באזור האסור "מתוך הנחה" שיש בידו הרשאה לעסוק בפעילות הגירוש של העופות גם באזור זה, ולגישת המאשימה גם לשיטתם של הנאשמים לא היתה להם הרשאה ו/או היתר מפורשים מהרשות לעסוק בפעילות נשוא כתב האישום באזור האסור.

2. ביחס לחומר החקירה החסר שהוסכם עליו ביום 31.03.2015 שיומצא לנאשמים, טען לב"כ המאשימה כי כבר ביום 24.08.2015 המציא לב"כ הנאשמים את מכתבו של סגן מנהל מחוז הצפון של הרשות, מר עמי דורפמן, מכתב מיום 30.07.2015, ובו התייחסות להיתרים שניתנו על ידי הרשות באזור אגם כפר ברוך, בין השנים 2011-2015, לרבות טבלת ריכוז של היתרים אלה. (הוגש לתיק בית המשפט).

לטענת המאשימה, כתגובה למכתב זה השיב לב"כ הנאשם 1, כי עומדים הם על הבקשה לביטול כתב אישום וכי המאשימה מתבקשת להמציא את ההיתרים לגופם ולא ריכוז כזה או אחר.

3. ביחס להיתרים המבוקשים, טען ב"כ המאשימה כי ההיתרים המעטים שניתנו על ידי הרשות להברחת עופות באזור אגם ברוך ("האזור האסור"), מעטים ככל שניתנו כאלה, ניתנו במסגרת סיכומים ארציים שהושגו בין אנשי הרשות עם נציגי חיל האוויר, ולא כהיתרים פרטניים. מטרת מתן ההיתרים היתה, הבטחת בטיחות הטיסה של הטיסות בבסיס חיל האוויר רמת דוד, הסמוך פיזית למאגר.

בנסיבות אלה לגישת המאשימה, המשך התעקשותם של הסניגורים לקבלת "ההיתרים לגופם", מנותקת מן המציאות בזיקה לכתב האישום שהוגש כנגד הנאשמים שמעולם לא קיבלו הרשאה לביצוע ירי לגירוש עופות באזור האסור, ולכן מדובר בהתנהלות חסרת תום לב מצד הנאשמים.

4. ביחס לטענת הגנה מן הצדק מחמת התעמרות המאשימה, טען ב"כ המאשימה כי מחומר הראיות שהומצא להגנה עולה בבירור כי התלונה לגבי ביצוע הירי נתקבלה אצל הרשות מאת שני צפרים ששהו אותה עת בסמיכות למאגר, וחזו במו עיניהם במתרחש, כך שלא ברור למאשימה לאיזו "התעמרות" מכוונים הנאשמים.

לטענת המאשימה, לא נפל כל פגם בהתנהלותה ורק טעמים עניינים עמדו בבסיס החלטותיה בנוגע להגשת כתב האישום. כך גם אין לקבל טענת הנאשמים כי התנהגות המאשימה היתה "נפסדת" או "שערורייתית" (כנדרש על פי אמות מידה שנקבעו בפסיקה ובהקשר זה הפנה לע"פ 4855/02 בורוביץ נ' מדינת ישראל).

כמו כן הפנה ב"כ המאשימה לרע"פ 1498/07 יוחאי הרשברג נ' מדינת ישראל שם נקבע כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי טענת הגנה מן הצדק הוא מהלך קיצוני שבית המשפט לא ייזקק לו אלא במקרים חריגים בלבד.

5. ביחס לטענת הנאשמים לאכיפה בררנית, טען המאשימה כי הנאשמים לא הציגו בפני בית המשפט "מקרים דומים" שבהם החליטה המאשימה שלא להגיש כתב אישום ובכך אין בידם לאשש טענת האכיפה הבררנית. בהקשר זה הפנתה המאשימה לסעיף 62 לחסד"פ ממנו עולה כי תובע שהועבר אליו חומר החקירה שהראיות מספירות לאישום, יעמידו לדין זולת אם היה סבור שאין במשפט עניין לציבור, ולגישת המאשימה לא כך במקרה נשוא תיק זה.

דין

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי התנהלותה של המאשימה באי קיום הוראות בית המשפט כלשון יש בה כדי להשליך על אפשרות ההגנה לבסס טענות ההגנה לביטול כתב האישום בטענות הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית מחד, ומאידך לא מצאתי לנכון לנקוט צעד דרסטי ולקבל את טענות ההגנה כבר בשלב זה והכל כמפורט להלן.

לעניין קבלת חומר החקירה:

ביום 09.03.2015 הגישו הנאשמים בקשה לקבלת חומר חקירה בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ.

לאחר דין ודברים, ביום 31.03.2015 התקיים דיון בפני כב' השופטת ברכה לכמן ובמסגרתו הגיעו הצדדים להסכמה, בהמלצת בית המשפט, לעניין הבקשה לקבלת חומר חקירה, הסכמה אשר קיבלה תוקף של החלטה:

1. " על המאשימה להמציא לב"כ הנאשמים העתק כל ההיתרים המיוחדים שניתנו לציידיים, או לבעלי הרשאות ממפעל ראוי, לבצע פעולות ציד (חיסול או גירוש) באזור כפר ברוך, אגם ברוך ובסיס חיל האוויר ברמת דוד, בין השנים 2011-2015, וזאת עד ליום 16.4.15.
2. המאשימה תמציא לב"כ הנאשמים העתק מכתבי אישום שהוגשו נגד בעלי הרשאות ממפעלים ראויים בגין פעולות ציד (חיסול או גירוש) של עופות, ללא היתר, או בניגוד לתנאי היתר, בין השנים 2011-2015, וזאת עד ליום 16.4.15.
3. המאשימה תודיע לב"כ הנאשם 2 בהקדם האם בכוונתה להגיש כתב אישום כנגדו בגין אירוע שהתרחש ביום 14.11.14.
4. המאשימה תודיע בכתב לב"כ נאשם 2 מהן אותן ראיות מנהליות או אחרות, הנוגעות לאותם מקרים שפורטו על ידי המאשימה בתגובתה לבג"צ 8525/14, וזאת עד ליום 16.4.15.
5. לעניין הבקשה להמצאת נוהל ביצוע שחזורים ברט"ג - ב"כ המאשימה מצהירה, כי אין נוהל ביצוע שחזורים אצל המאשימה ואין חומר חקירה נוסף בעניין "שחזור" מעבר לחומר החקירה שנמסר לנאשמים. ב"כ המאשימה מבקשת להבהיר, שבעצם השימוש במילה "שחזור" בענייננו, הוא אינו המינוח הנכון בהצגת הדברים, שכן הנאשמים לא נכחו במהלך הפעולה שנעשתה.
6. לעניין פירוט בדבר סוג המצלמה בה עשו הצפרים שימוש במסגרת תיק זה - מסתפקים הנאשמים בתגובה בכתב של המאשימה. "

(ראה עמוד 2 לפרוטוקול הדיון)

כאמור לעיל, לטענת הנאשמים המאשימה טרם המציאה מלוא חומר החקירה כאמור בהחלטת בית המשפט מיום 31.03.2015 ואילו המאשימה סבורה כי הומצא זה מכבר מלוא חומר החקירה ואין בסיס לדרישת הנאשמים.

על מנת לעשות סדר בדברים, ראוי לציין כי סלע המחלוקת בעניין חומר החקירה מתייחס לשני סעיפים בלבד:

1. העתק כל ההיתרים המיוחדים שניתנו לציידיים, או לבעלי הרשאות ממפעל ראוי, לבצע פעולות ציד (חיסול או גירוש) באזור כפר ברוך, אגם ברוך ובסיס חיל האוויר ברמת דוד, בין השנים 2011-2015. (סעיף 1 להחלטה)
2. ההחלטה באשר לגורלו של תיק החקירה בעניינו של הנאשם 2, והאם בכוונתה של המאשימה להגיש כתב אישום כנגדו בגין אירוע שהתרחש ביום 14.11.14. (סעיפים 3 ו- 4 להחלטה).

אין כל מחלוקת בין הצדדים כי למעט אסמכתאות אלה, הומצא להגנה מלוא חומר החקירה כמוסכם.

התנהלותה של המאשימה במקרה זה אינה ראויה שכן המאשימה לא עמדה בהחלטות בית המשפט ובהתחייבותיה שלה.

הצדדים הגיעו להסכמה כבר ביום 31.03.2015 ובהמלצת בית המשפט ניסחו כלשונם את חומר החקירה שעל המאשימה להעביר להגנה. במעמד הסכמה זו נכחו הצדדים וב"כ המאשימה.

לאחר החלטה זו, הגישה המאשימה מספר בקשות לדחיית מועד להמצאת חומר החקירה, ואף התקיימו מספר דיונים בנוכחות הצדדים, בהם חזרה המאשימה והתחייבה להמצאת חומר החקירה כמוסכם בהחלטה מיום 31.03.2015. באף לא אחת מכל אותן הזדמנויות, טענה המאשימה כי לעניין המצאת העתק ההיתרים, וזאת למרות שהנאשמים הגישו במקביל מספר בקשות לביטול כתב האישום וחזרו וצינו כי טרם קיבלו את חומר החקירה כמוסכם ואת נחיצותו וחיוניותו לביסוס טענותיהם.

לא זו אף זו, בדיון שהתקיים ביום 16.07.2015 המציא ב"כ המאשימה תקליטור שלכאורה היה בו מלוא חומר החקירה החסר. גם במעמד זה לא בדקה המאשימה מה תוכנו של התקליטור והאם עונה על הסכמת הצדדים כאמור בהחלטה מיום 31.03.2015.

כעולה מתגובת המאשימה שהוגשה ביום 30.08.2015, רק ביום 22.07.2015 ולאחר שב"כ הנאשם 2 פנתה למאשימה, התחוור למאשימה כי אין בתקליטור האמור את חומר החקירה המבוקש ונכללו בו פרטים מזהים של צדדי ג', ואינו רלוונטי להגנה.

למרות האמור, לא ראתה לנכון המאשימה להודיע לבית המשפט כי התקליטור שנמסר במעמד הדיון ביום 16.07.2015 מקורו בטעות, אלא בחרה לעשות כן רק ביום 24.08.2015 (כחודש מאוחר יותר) ולהעביר להגנה את מכתבו של סגן מנהל מחוז צפון ואת טבלת ריכוז ההיתרים, תוך שסבורה כי בכך יסתם הגולל לעניין המצאת מלוא חומר החקירה.

בהקשר זה קובע אני כי המצאת שני מסמכים אלה אין בהם כדי לענות להסכמת הצדדים והחלטת בית המשפט מיום 31.03.2015. החלטת בית המשפט ברורה ובהירה בנוסחה ובלשונה, וקובעת על המצאת העתקים של ההיתרים ולא המצאת רשימה כוללת של ההיתרים שניתנו.

מקבל אני את טענת ההגנה על המאשימה היה להעלות טענתה בעת הדיון בבקשה לקבלת חומר החקירה ולא בשלב זה כאשר קיימת זה מכבר החלטה שיפוטית המורה על המצאת חומר החקירה כמוסכם. ככל שהמאשימה סברה שהמציאה מלוא חומר החקירה, בניגוד לעמדת הנאשמים, היה עליה לפנות לבית המשפט שנתן ההחלטה, דהיינו לכב' השופטת ברכה לכמן, ולבקש עיון חוזר בהחלטה ובמקרה כזה היתה ניתנת לנאשמים הזכות לטעון כנגד שינוי ההחלטה או לבקש העברת חומר חקירה אחר שהינו חיוני להגנת הנאשמים (כגון העברת הסיכומים עם חיל האוויר ותייעוד בדיעבד של ההיתרים שניתנו בעל פה).

עוד ראוי לציין כי יש מקום לבדוק את נושא נוהל ההיתרים שניתנים בעל פה בפרט שמחד, בתגובת המאשימה לבקשה

לקבלת חומר חקירה, טענה ב"כ המאשימה בסעיף 7 לתגובתה כי " באשר לטענה כי ניתנו היתרים בע"פ, תטען המשיבה כי אין נוהל שכזה, וכל היתר שניתן הינו בכתב" ומאידך סגן מנהל מחוז צפון במכתבו מיום 31.03.2015 וטען כי "לגבי ההיתרים שניתנו בעל פה אין בידי מידע מדויק אך להערכתי מכיוון שההיתרים שניתנו לחיל האוויר היו ברמה הארצית, התיאומים בשטח נעשו בעל פה".

טענות אלה ראויות להתברר ולהגנה קיימת הזכות החוקית לקבל כל מידע ביחס לעניין זה.

בסיכומם של דברים לא ניתן להתעלם מהתנהלותה של המאשימה בפרט שבמשך זמן זה הנאשמים אינם יכולים להמשיך ולעסוק בפעילותם.

משלא מילאה המאשימה אחר הוראות בית המשפט במקרה דנן, קל וחומר משהמאשימה הסכימה במהלך הדיון להחלטה שהתקבלה וחלוף הזמן (מספר חודשים) מאז החלטת בית המשפט, והסובלנות אותה גילה בית המשפט אני מורה כי עד ליום 01.11.2015 יועבר כל החומר שהוסכם עליו בהתאם להחלטת כבוד השופטת ברכה לכמן בדיון מיום 31.03.2015 כלשונו.

ככל שחולקת המאשימה על המצאת חומר חקירה זה, תגיש עד ליום 25.10.2015 בקשה בהתאם בפני המותב המוסמך.

ב"כ הנאשמים יוכלו להגיש השלמה לטיעוניהם ובאם הם עומדים על בקשתם לביטול כתב אישום, וזאת עד ליום 08.11.2015.

תגובת המאשימה עד ליום 15.11.2015 .

לאור התנהלות המאשימה אשר גרמה להתמשכות ההליכים באופן בלתי סביר, ניתן בזאת צו הוצאות כנגד המאשימה לטובת כל אחד מהנאשמים בסך של ₪ 750 , אשר ישולמו עד ליום 01.12.2015.

אני מורה על ביטול הדיון הקבוע ליום 20.10.2015 וקובע התיק לתזכורת פנימית ליום 17.11.2015.

המזכירות תעביר ההחלטה בדחיפות לצדדים.

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ו, 19 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.